

Arrest

nr. 214 732 van 7 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 14 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat V. MEULEMEESTER en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 11 november 2018, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 5 december 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per drager schrijven op dezelfde dag naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger van Sierra Leone te zijn van Mandingo origine geboren te Kailahun. Op jonge leeftijd ging u bij uw grootmoeder in Maikene wonen. Toen u twaalf jaar oud was stierf uw grootmoeder en ging u een paar jaar bij uw moeder wonen in Masimbi. Uw moeder wou dat u verder zou studeren en toen u achttien jaar oud was ging u bij uw oom in Waterloo wonen, nabij Freetown. Uw moeder bleef in het dorp Masimbi, samen uw broer en uw zus. Een halfbroer is enige tijd geleden verdwenen. Uw vader heeft u nooit gekend maar hij zou in Guinee verblijven. U ging tot de tiende graad naar school maar diende drie à vier jaar voor uw vertrek uit Sierra Leone uw school stop te zetten omdat u onvoldoende financiële middelen had om dit nog langer te betalen. Toen u al een jaar bij uw oom verbleef begon hij te werken als poortwachter bij een Indische familie. Hij vroeg ook u om huishoudelijke taken te doen voor deze familie. Begin 2018 werd u voor het eerst door mannen in dit huis verkracht. Daarna werd u zo goed als wekelijks door hen verkracht. Uw oom was op de hoogte van het misbruik maar verplichtte u steeds naar dat huis terug te gaan. De dag voor uw vertrek uit het land vroeg uw oom u hem uw paspoort te geven. De dag daarna kreeg u te horen dat u naar India diende te reizen en daar zou trouwen. Op 09 november 2018 heeft u samen met de baas van uw oom India verlaten. Jullie namen een vliegtuig en zouden naar India reizen. Bij een tussenstop in België bent u deze man ontvlucht. U verstopte zich op de luchthaven en sprak er de politie aan. Op 11 november 2018 heeft u op de luchthaven van Zaventem een verzoek om internationale bescherming ingediend.

U legt geen documenten neer er ondersteuning van uw asielrelaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor uw oom die u gedwongen zou uithuwelijk en u bloot stelde aan herhaaldelijk seksueel misbruik. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de situatie waarin u verklaart zich te hebben bevonden bij uw vertrek uit Sierra Leone noch aan het huwelijk dat u gedwongen zou worden aan te gaan.

Vooreerst is de informatie die u kan verstrekken met betrekking tot de omstandigheden waarin u zich bevond zodanig beperkt dat dit de geloofwaardigheid van deze omstandigheden ondergraaft.

U slaagt er maar zeer moeilijk in om aan te geven hoe lang u reeds naar dat huis ging om er te werken. U verklaart dat u op uw achttiende bij uw oom ging wonen maar dat op dat moment uw oom nog niet voor deze mensen werkte. Vanaf het moment dat uw oom bij hen in dienst was bracht u hem zijn eten en begon u ook voor hen te werken (notities persoonlijk onderhoud p.12). Wanneer verduidelijking wordt gevraagd hoeveel later na uw aankomst u er begon te werken dient deze vraag u tot acht maal toe herhaald te worden vooraleer u gokt dat het misschien een jaar na uw aankomst was dat u voor het eerst bij hen ging werken (notities persoonlijk onderhoud p.12). Dat het u zoveel moeite kost om een inschatting te maken van het tijdsverloop toen u bij uw oom introk is reeds opmerkelijk. Verder kan u zo goed als geen informatie verschaffen over de activiteiten binnen het huis waarin u ging werken en misbruikt zou zijn, noch over degene die hier aanwezig waren en door wie u misbruikt zou zijn. U heeft geen enkel idee wat er in dat huis aan de hand is. U verklaart niet te weten om welke reden steeds verschillende mannen naar dit huis kwamen en geeft slechts een uiterst vage beschrijving van wat hun activiteiten er waren.

U verklaart niet te weten waarom ze er kwamen en dit ook niet gevraagd te hebben. U verklaart dat u hen niet begreep omdat ze hun eigen taal spraken en ze enkel zag naar films kijken of andere dingen doen (notities persoonlijk onderhoud p.11 en p.13). U kan geen enkele verdere specificering bijbrengen. Evenmin slaagt u er in een beeld te verschaffen van degenen aanwezig in het huis. U verklaart maar één iemand bij naam te kennen terwijl er steeds verschillende personen in het huis aanwezig waren en ook verschillende van hen meermaals er terug kwamen (notities persoonlijk onderhoud p.11). Ook van degene die u er kent kan u geen enkele verdere details verschaffen. U kent enkel zijn voornaam en verklaart verder niets over hem te weten. U kent zijn volledige naam niet noch zijn activiteiten in Sierra Leone of in India (notities persoonlijk onderhoud p.11-12). U slaagt er zelfs niet in een inschatting te maken van het aantal mensen die u er vaker zag. U blijft bij uiterst vage verklaringen dat er soms twee of drie of vier mannen aanwezig waren zonder verdere verduidelijking te kunnen geven bij het komen en gaan binnen dit huis (notities persoonlijk onderhoud p.13). Dat u zo weinig geïnformeerd bent over de gang van zaken in dit huis schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen er zeven jaar te hebben gewerkt, u zou namelijk sinds u 18 jaar was bij uw oom gewoond hebben en begon er een jaar later te werken tot aan uw vertrek in 2018. Uw verschooning dat u deze mannen niet begreep omdat zij in hun eigen taal spreken en het u niet aangaat is onvoldoende om deze ongeloofwaardigheid te herstellen. Indien u er zo lang werkte en effectief contact met hen had aangezien u werd verondersteld hen steeds te bedienen lijkt het zo goed als onvermijdelijk dat u meer gedetailleerde informatie zou hebben opgevangen of dat u minstens enig inzicht zou kunnen bieden in de activiteiten die in dat huis plaatsvonden. Dat u hier in die mate onwetend over bent ondermijnt uw geloofwaardigheid verregaand.

U deed verder geen enkele inspanning hier wel enige informatie over te verzamelen. U verklaart dat u dergelijke informatie niet had omdat u er niet naar vroeg aangezien het u niet zou aangaan, u doet wat zij van u vragen en vertrekt vervolgens opnieuw (notities persoonlijk onderhoud p.13). Evenmin deed u enige navraag bij uw oom naar deze mannen of hun activiteiten of heeft hij u er ook maar iets over verteld (notities persoonlijk onderhoud p.14). U verklaart zelfs niet te weten of uw oom betaald werd door deze mannen voor de huishoudhulp die u bood of voor het feit dat hij een oogje dichtkneep bij het misbruik dat u onderging. Nooit zou u iets gemerkt hebben van een betaling of enig voordeel dat uw situatie uw oom opleverde (notities persoonlijk onderhoud p.10 en p.22-23). Het is niet aannemelijk dat u op geen enkele manier zou proberen om enig inzicht te verkrijgen in de situatie waarin u zich bevond. Dit geldt des te meer omdat uit uw verklaringen blijkt dat u zich wel degelijk vragen stelde bij wat u overkwam en het gedrag van uw oom. U verklaart dat u zich steeds afvroeg waarom uw oom u zoiets zou aandoen en of hij hiervoor betaald zou worden. U herhaalt dat dit een vraag betreft waar u nog geen antwoord op vond (notities persoonlijk onderhoud p.10 en p.23). Indien u zich steeds dergelijke vragen stelde valt het net binnen de verwachtingen dat u enige inspanningen zou leveren om hier een antwoord op te vinden of toch minstens enige stappen of pogingen zou ondernemen om bijkomende informatie te bekomen. Dat u dit naliet draagt opnieuw bij tot de ongeloofwaardigheid van uw relaas.

U heeft derhalve geen enkele kennis van het milieu waarin u zich zou bevonden hebben of de beweegredenen van uw oom om u in een dergelijke situatie te dwingen. Evenmin heeft u op ook maar enige manier getracht hier informatie over te verkrijgen. Een dergelijke houding is gezien de ernst van de situatie die u beschrijft en de tijdsspanne waarin dit aanhield uiterst onrealistisch.

Het is ten tweede onaannemelijk dat u geen enkele stap zou hebben ondernomen om uw situatie het hoofd te bieden.

Er kunnen in de eerste plaats ernstige vragen worden gesteld bij uw verklaringen dat u zich zo goed als een jaar lang bleef blootstellen aan een dergelijk misbruik. U verklaart begin 2018 voor het eerst door hen te zijn verkracht en daarna tot aan uw vertrek steeds wanneer ze er zin in hadden, zelfs tot één keer per week, seksueel te zijn misbruikt (notities persoonlijk onderhoud p.21-22). Echter, uw pogingen om u aan deze situatie te onttrekken zijn zo goed als onbestaande. U verklaart een week na de eerste verkrachting al naar dit huis terug te zijn gekeerd en dat u er vervolgens regelmatig bleef gaan (notities persoonlijk onderhoud p.20). Wanneer u wordt gevraagd of u stappen ondernam om te zorgen dat u er niet meer zou moeten gaan zei u dat wel degelijk te proberen en dat u naar een vriendin ging in een poging niet langer naar dit huis te hoeven gaan (notities persoonlijk onderhoud p.23). Echter, u zou slechts één keer uw oom ongehoorzaam zijn geweest en bij deze vriendin zijn gegaan in plaats van naar uw werkplek en dat dit is het enige initiatief is dat u nam om niet aan dit misbruik te worden blootgesteld (notities persoonlijk onderhoud p.24). U zou deze vriendin zelfs niet hebben ingelicht over het misbruik dat u onderging (notities persoonlijk onderhoud p.22).

Dit kan dan ook bezwaarlijk worden beschouwd als een poging om uw situatie een halt toe te roepen. Op geen enkel moment zou u uw moeder hebben ingelicht over de situatie waarin u zich bevond of zou u overwogen hebben om naar het dorp waar zij verblijft te vluchten (notities persoonlijk onderhoud p.24). Dit terwijl u wel op de hoogte was waar zij verbleef en er enige mogelijkheden waren om contact met haar op te nemen, u verklaart namelijk steeds enigszins in contact te zijn gebleven (notities persoonlijk onderhoud p.6). U geeft eveneens aan dat zij u steeds zou steunen en dat jullie een goede band hadden (notities persoonlijk onderhoud p.7 en p.24). U was daarnaast op de hoogte van de verblijfplaats van uw broer en zus en had ook steeds met hen een goede band gehad (notities persoonlijk onderhoud p.6-7). Ook van uw tantes wist u waar zij verblijven (notities persoonlijk onderhoud p.8). Toch zou u geen van hen hebben ingelicht over uw situatie of hun hulp hebben gevraagd omdat u daar de financiële middelen niet toe had (notities persoonlijk onderhoud p.24). **Als u zich in een zodanige precare situatie bevond zoals u die beschrijft valt het heel erg moeilijk aan te nemen dat u niets ondernam om andere familieleden die u zouden steunen te contacteren en u zich louter door geldgebrek zou laten afschrikken om hier enig initiatief toe te ondernemen.** Dit klemt des te meer aangezien u wel degelijk in staat blijkt zich van een eigen inkomen te voorzien. U verklaart naast de klusjes in dat huis namelijk ook gekoeld water of uien te hebben verkocht (notities persoonlijk onderhoud p.9). U verklaart al drie of vier jaar niet meer naar school te zijn gegaan, zodoende had u voldoende tijd om naast uw hulp in dat huis zich nog van een inkomen te voorzien zodat u enige financiële ruimte had om hulp te zoeken. Bovendien toont dit aan dat u over de nodige zelfredzaamheid beschikt om voor zichzelf in te staan en enig initiatief te nemen. Derhalve ondermijnt het de geloofwaardigheid van uw relaas dat u in een dergelijke situatie niet meer stappen heeft ondernomen om hulp te zoeken.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat uw oom een zodanige druk op u uitoefende om zich blijvend aan dit misbruik bloot te stellen of geen stappen te ondernemen om hiertegen op te treden. U verklaart dat het enige dat hij deed om u te dwingen was u bedreigen door te zeggen dat hij de enige is die voor u zorgt (notities persoonlijk onderhoud p.23). Nergens in uw verklaringen geeft u blijk van enige andere druk die u werd opgelegd om zich niet tegen uw lot te verzetten. Het enige wat u vreesde indien u niet langer aan de eisen van uw oom voldeed was dat hij zou stoppen om voor u in te staan (notities persoonlijk onderhoud p.24). De enige motivatie die u aanhaalt om zich bij uw situatie neer te leggen is uw hoop om uw studies te kunnen verderzetten. U herhaalt steeds dat u naar de stad kwam om te studeren om zich op die manier van een toekomst te verzekeren (notities persoonlijk onderhoud p.23-24). **Dat u zo weinig weerstand zou bieden bij uw situatie louter omdat u hoopt ooit weer uw studies te kunnen verder zetten is bijzonder onaannemelijk.** Zeker aangezien u vermoedt dat uw oom, degene die uw studies zou moeten financieren, een aandeel heeft in het misbruik dat u onderging. Zodoende biedt het ondergaan van dit misbruik geen enkel perspectief op toekomstige mogelijkheden om te kunnen studeren.

Het gegeven dat u zonder daadwerkelijke druk te hebben ervaren maandenlang zich zou onderworpen hebben aan seksueel misbruik zonder ook maar enig begin van initiatief te tonen om dit misbruik aan te vechten is bijzonder onrealistisch.

Uit het bovenstaande blijkt dan ook dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen sinds begin 2018 zich in een situatie te hebben bevonden waarbij u regelmatig het slachtoffer werd van seksueel misbruik.

Vervolgens verklaart u het land te hebben verlaten omdat u uitgetrouwde zou worden door de mannen in dit huis. Dit huwelijk kadert echter volledig binnen deze ongeloofwaardig geachte omstandigheden waarbij u door uw oom tewerk werd gesteld bij deze Indische mannen. **Aangezien aan deze omstandigheden geen geloof kan worden gehecht kan evenmin geloof worden gehecht aan het huwelijk dat u in dit kader zou worden gedwongen aan te gaan.** Bovendien wordt de geloofwaardigheid van dit huwelijk en zelfs van de omstandigheden waarin u zich zou hebben bevonden fundamenteel ondermijnd door cruciale tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en deze bij uw gehoor bij uw arrestatie op de luchthaven. Bij uw eerste verklaringen meent u namelijk dat uw moeder een som geld werd betaald zodat zij u zou uithuwelijken aan een Indische man (zie verslag aanvraag internationale bescherming). Zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken als voor het Commissariaat-generaal komt dit element echter niet in uw verklaringen terug. U ontkent daarbij ooit te hebben beweerd dat uw moeder geld zou hebben aanvaard voor dit huwelijk (notities persoonlijk onderhoud p.26). U verklaart zelfs niet te weten of uw moeder al dan niet op de hoogte was van dit huwelijk en zelfs dat uw oom de enige was die wist van het huwelijk (notities persoonlijk onderhoud p.22).

Dit betreft echter een cruciaal element binnen de onderhandelingen voor dit huwelijk, een dergelijke tegenstrijdigheid ondermijnt dan ook volledig de geloofwaardigheid dat een gedwongen huwelijk op til was.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Génève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielaanvraag. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekster voert aan dat zij met medeweten van haar oom seksueel werd misbruikt door Indiërs in een huis waar zij reeds meerdere jaren huishoudelijke taken deed en dat zij dreigde gedwongen te worden uitgehuwelijkt aan één van deze Indiërs. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij geen informatie kon verschaffen over de omstandigheden waarin zij werkte, noch over de personen voor wie zij werkte; (ii) zij evenmin enige inspanning leverde om hieromtrent meer informatie te vergaren; (iii) zij geen enkele serieuze stap ondernam om aan het beweerde seksueel misbruik en het gedwongen huwelijk te ontkomen, hetgeen des te meer klemt daar niet blijkt dat haar oom een zodanige druk op haar uitoefende dat zij geen stappen zou kunnen ondernemen om te ontkomen aan haar beweerde problemen; en (iv) zij tegenstrijdige verklaringen aflegde over het huwelijk waartoe zij stelt te worden gedwongen.

Er dient vastgesteld dat verzoekster er in haar verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in haar reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeksters kennis over de omstandigheden in het huis van de Indiërs waar zij liefst zeven jaar huishoudelijke taken zou hebben uitgevoerd, dermate beperkt is dat aan de geloofwaardigheid van haar activiteiten aldaar afbreuk wordt gedaan. Dit klemt des te meer daar zij, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgeworpen, evenmin enige inspanning leverde om informatie te verzamelen over de omstandigheden waarin en de personen waarvoor zij werkzaam was. Verzoekster herhaalt dienaangaande in haar verzoekschrift dat de Indiërs een taal spraken die zij niet verstond en dat ook haar oom geen informatie verschaftte. Het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen volstaat evenwel niet om de motieven aangaande die verklaringen in de bestreden beslissing *in concreto* te trachten te weerleggen. Immers stelt de commissaris-generaal terecht dat het loutere feit dat deze Indiërs een andere taal spraken op zich niet afdoende is om verzoeksters complete gebrek aan informatie over de omstandigheden waarin zij gedurende zo vele jaren tewerkgesteld was te verklaren. Evenmin blijkt dat er van haar oom een dermate grote druk zou zijn uitgegaan dat zij niet in staat was om enige informatie te vergaren. Er dient op gewezen dat verzoekster heden meent internationale bescherming te behoeven omwille van problemen in het kader van haar beweerdde werkzaamheden voor Indiërs in Sierra Leone, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich terdege tracht te informeren met betrekking tot de omstandigheden waarin en de personen waarvoor zij werkzaam zou zijn geweest, temeer indien zij door deze personen meermaals seksueel zou zijn misbruikt en vervolgens zou worden gedwongen om met één van hen te huwen. Verzoekster werkte immers gedurende zeven jaar bij de Indiërs. Waar verzoekster stelt dat zij wel degelijk een omschrijving kon geven van de persoon met wie zij zou worden gedwongen om te huwen, dient vastgesteld dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud enkel diens voornaam wist te geven en verklaarde verder geen informatie te hebben (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11-12). Dat verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat indien haar oom haar enige informatie zou hebben verschaft over de activiteiten en de personen in het huis, zij naar de politie zou zijn gestapt, staat in schril contrast met de vaststelling dat zij geen enkele afdoende poging ondernam om haar situatie het hoofd te bieden (zie ook *infra*), evenals met de bewering verderop in haar verzoekschrift dat zij niet zou kunnen rekenen op de hulp van de autoriteiten. Dienaangaande dient erop gewezen dat immers rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoekster het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekster geen enkele afdoende poging zou hebben ondernomen om haar situatie het hoofd te bieden, hetgeen eveneens niet aannemelijk is. In haar verzoekschrift voert zij dienaangaande aan dat zij met haar moeder enkel contact kon hebben door zich via vervoer naar haar te begeven, doch dat zij hiervoor geen geld had. Zij stelt immers dat zij geenszins zelfredzaam was daar het verkopen van gekoeld water slechts sporadisch was en niet voldoende financiële middelen opbracht. Er kan echter geen enkel geloof worden gehecht aan deze beweringen. Immers, verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zij wel degelijk nog contact had met haar moeder met wie zij een goede band had (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-7 en 24). Dat zij dus niet over voldoende financiële middelen zou hebben beschikt om met haar moeder contact op te nemen, valt niet te rijmen met haar verklaring dat zij contact onderhield met haar moeder. Overigens is het bezwaarlijk geloofwaardig te noemen dat er voor verzoekster absoluut geen enkele andere optie was om met haar moeder contact op te nemen dan door zich via vervoer naar haar moeder te begeven. Sierra Leone kan immers niet worden beschouwd als een land waar bijvoorbeeld (mobiele) telefonie niet zou bestaan. Dat verzoekster zich in haar verzoekschrift een profiel tracht aan te meten van een vrouw die in volledige afzondering leefde zonder dat zij in staat was om iemand te contacteren, lijkt er dan ook eerder op gericht om de motieven van de bestreden beslissing te minimaliseren dan dat het met de werkelijkheid overeenstemt. In dezelfde zin kan dan ook wel degelijk worden aangenomen dat verzoekster wel degelijk met haar boer, zus of tantes contact zou kunnen opnemen.

Verder dient er tevens op gewezen dat verzoekster verklaarde dat zij wel degelijk naar een vriendin ging in de plaats van naar haar werkplek (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24), zodat zij blijkbaar wel degelijk in staat was om elders (telefonisch) contact op te nemen met mensen die haar zouden kunnen helpen. Wat betreft de in de bestreden beslissing opgeworpen zelfredzaamheid naar aanleiding van haar mogelijkheden om buiten haar huishoudelijk werk in het huis van de Indiërs gekoeld water of uien te verkopen, dient erop gewezen dat hieruit alleszins blijkt dat verzoekster de mogelijkheid had om een inkomen te verwerven, zelf al zouden deze inkomsten beperkt zijn geweest en was er niet steeds evenveel tijd voor. Niets weerhield verzoekster ervan om op andere manieren een groter inkomen te trachten te verwerven. Verzoekster kan dan ook wel degelijk als zelfredzaam worden beschouwd, minstens had zij de mogelijkheid om in afdoende eigen financiële middelen te trachten te voorzien. Dat zij deze mogelijkheid onbenut liet, is dan ook een bijkomende negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas.

Waar verzoekster verder in haar verzoekschrift aanvoert dat zij helemaal was aangewezen op haar oom, dient erop gewezen dat hiervoor reeds is komen vast te staan dat aan het door haar aangemeten profiel van vrouw die in dermate afzondering leefde dat zij niet in staat was iemand te contacteren, geen geloof kan worden gehecht. Overigens verklaarde verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud dat de enige druk die zij van haar oom vreesde was dat hij niet langer voor haar zou instaan en dat zij bijgevolg haar studies niet zou kunnen afmaken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23-24), twee elementen die bezwaarlijk kunnen worden beschouwd als dermate grote druk in vergelijking met het seksueel misbruik en de dreiging met een gedwongen huwelijk waarvan verzoekster stelt het slachtoffer te zijn. In dergelijke omstandigheden kan dan ook worden verwacht dat verzoekster de druk van haar oom tracht te weerstaan en aan haar penibele situatie tracht te ontsnappen, temeer daar zij reeds eerder bij een vriendin terecht kon. Dat haar oom agressief zou reageren en zou beginnen roepen, kan bezwaarlijk worden beschouwd als een afdoende afschrikmiddel tegen het ingaan tegen seksueel misbruik en een gedwongen huwelijk. Waar zij stelt dat zij niet naar de politie zou kunnen gaan omdat de Indiërs de zaak zouden afkopen, dient erop gewezen dat deze hypothetische bewering niet valt te rijmen met haar bewering dat heel het dorp op de hoogte zou zijn van de klacht, in welk geval immers redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de klacht omwille van de publieke bekendheid ervan niet zomaar zal kunnen worden afgekocht. Indien de Indiërs bovendien opereren in een crimineel milieu, zoals verzoekster voorhoudt in haar verzoekschrift, kan bovendien redelijkerwijze worden aangenomen dat zij ieder contact met de Sierra Leonse politie zullen trachten te vermijden. Wat betreft de stelling in het verzoekschrift dat zij haar familie ten schade zou maken, dient erop gewezen dat zij tijdens haar gehoor verklaarde dat haar moeder haar zou steunen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7 en 24). Ook dit element kan dan ook niet worden aangenomen als een hindernis in hoofde van verzoekster om te pogen haar problemen het hoofd te bieden. Waar verzoekster in haar verzoekschrift nog aanvoert dat haar enige andere optie zou zijn geweest om in de straatprostitutie te gaan, dient erop gewezen dat zij dit eens te meer een hypothetische bewering is die gelet op het ongeloofwaardig karakter van haar verklaringen niet kan overtuigen. Hoger werd er reeds op gewezen dat kan worden aangenomen dat verzoekster minstens de mogelijkheid had om zelf in voldoende financiële middelen te voorzien. Het enkele feit dat uit rapporten (zie verzoekschrift) blijkt dat er vrouwen in Sierra Leone in de straatprostitutie terechtkomen, betekent op zich niet dat verzoekster geen andere keuze had dan ofwel hier ook in te stappen, ofwel haar oom te gehoorzamen en het seksueel misbruik en gedwongen huwelijk te ondergaan.

Wat betreft de in de bestreden beslissing opgeworpen tegenstrijdigheden, dient vastgesteld dat - in tegenstelling tot verzoeksters bewering in het verzoekschrift - het administratief dossier wel degelijk een afschrift bevat van verzoeksters verhoor bij de politie (administratief dossier, stuk 11). Verzoekster voert verder geen enkel inhoudelijk verweer betreffende deze tegenstrijdigheden. Aldus blijven de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing onverminderd overeind.

Waar verzoekster citeert uit een reeks rapporten (verzoekschrift, p. 5-8), dient erop gewezen dat dit slechts algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op haar persoon. Verzoekster dient de door haar aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en een verwijzing naar dergelijke algemene informatie volstaat op zich dan ook niet. Hiervoor is reeds gebleken dat verzoekster er niet in is geslaagd haar voorgehouden vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER